

عنوان مقاله:

پدیدارشناسی مفهوم حضور و غیاب در نمایشنامه فعل محمد رضایی راد

محل انتشار:

فصلنامه رهپویه هنرهای نمایشی، دوره 1، شماره 3 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

عرفان ناظر - دانشجوی دکترای مطالعات تئاتر، دانشکده ی هنرهای نمایشی و موسیقی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

یکی از متفکرانی که با رویکرد هستی شناسانه ی خود موجب شد دو مفهوم حضور و غیاب در فلسفه ی قرن بیستم اهمیت ویژه ای پیدا کنند، مارتین هایدگر بود. تفسیر هستی شناسانه ی مارتین هایدگر از دو مفهوم فوق، توانست توجه را به این نکته جلب کند که حضور الزاما به معنای آن چیزی که حاضر است، نیست و غیاب نیز الزاما به معنای آن چیزی که ناپیدا است، نیست؛ بلکه یک پدیده میتواند در غیاب خود حاضر باشد و یا ذاتش در حاضر بودنش غایب گردد. این دو مفهوم امکانی هستند تا هستی، خود را بر ما آشکار کند و ما بتوانیم پدیده ها را از وجه هستی شناسانه ی آنها به فهم در آوریم. این مقاله به بررسی نسبت هستی شناسانه ی حضور و غیاب و نحوه ی تجلی آنها در نمایشنامه ی فعل محمد رضایی راد می پردازد. نمایشنامه ی فعل را بدین علت برگزیدیم که در آن، نسبت حضور و غیاب موجب خلق روایت شده و عاملی بنیادین در ساختار اثر است. هدف پژوهش این است که با تمرکز بر نحوه ی کارکرد دو مفهوم مذکور در ساختار این اثر نشان دهیم که بنیان این نمایشنامه بر نسبت میان حضور و غیاب بنا شده است. نتایج حاصل از این پژوهش به این نکته می پردازد که دیالکتیک مذکور صرفا در حدود فلسفه قرار نمی گیرد بلکه ژرف نگری در آن می تواند امکانی برای خلق اثر هنری را نیز برای ما میسر سازد.

کلمات کلیدی:

هستی، نیستی، حضور، غیاب، محمد رضایی راد، فعل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1507192>

